

REDACTIA

Deak Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

in Austro-Ungaria:
 un an 20 cor. pe 1/2
 10 cor.; pe 1/4 de an
 cor.; pe 1 lună 2 cor.
 de Duminecă pe an
 - 4 coroane. —
 Pentru România și
 înălțate pe an:
 40 franci.

scrierile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.;
 de fiecare publicare.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Hotărîre, chibzuiala și prevedere.

(*) Discursul primului-ministru Szell, în chestia de naționalități și în special discuțiunea, sau mai bine zis comentariile ce a provocat în presa maghiară acel discurs, ne îndeamnă la oare-care reflexiuni, credem că nu prisos, în această chestie, de care altfel ne-am mai ocupat în ziarul nostru.

Organul de publicitate apropiat de primul-ministru, ziarul „Budapesti Hirap”, în comentariile și explicațiile sale ajunge să spună, că legea de naționalități a fost o greșeală politică.

Argumentarea șovinistă a acestei greșeli, natural, merge pe cai ciudate și duce la năbădăioase desiderate sau derivate.

Constatând că elementul maghiar a putut să absoarbă naționalitățile... ajutorul legii de naționalități, (de altfel neaplicate), „Budapesti Hirap” indică drept soluție pentru chestia de naționalități forțarea maghiarizării pe cale administrativă.

Nimic nou! Nici o idee, nici un lucru nou, nebatut de șoviniști, nu recomandă organul apropiat de Szell. Și nici nu ne-am fi oprit la acest vechi cântec al flăcetei „patriotice”, care este patrimoniu comun al tuturor ziarelor șoviniste, pentru a mai discuta cu un confrate maghiar; ne primim însă pentru a caracteriza politica primului ministru, așa cum reiese din conturile semioficioase.

Venit la putere pentru a pune capăt unui regim de violențe, Szell a fost primit cu aplauze. Autoritatea sa și simpatia i-au fost prevenitoare pentru motivul, că el se numără între apropiații marelui bărbat de stat de odinioară Deak. Pe de altă parte, când și-a ocupat locul de prim-servitor al statului, rostind vorbele magice: „Lege, drept și dreptate”, a cucerit simpatii și aderențe prin cari și-a înălțat situațiunea.

Dar, oare distinsul moștenitor politic al lui Deak, și vestitor al domniei „legii dreptului și dreptății”, a coreșpuns în funcțiunea sa așteptărilor și promisiunilor făcute?

Să cercetăm.

Va fi suficient să vedem dacă activitatea ministerială a actualului prim-ministru al Majestății Sale se potrivește cu ceea-ce se numește aplicarea legii, ca prima condiție a unei vieți constituționale reale.

Regimul Bánffy este mereu apostrofă și de actualii puternici ai zilei

că a fost un regim de brutalitate și de călcări de legi. Guvernul Szell a venit să dregă ce a stricat cel anterior, să restabilească starea legală în țară. În cuvântarea sa rostită în chestiunea de naționalități, în special asupra legii de naționalități, restauratorul regimului legii eată cum se exprimă: „Cu această lege am trăit până acum, vom duce-o cu ea și de aci încolo, numai s'o aplicăm cu hotărîre chibzuială și prevedere”.

Restabilirea stării legale, prin aplicarea legii, cu „hotărîre, chibzuială și prevedere”, s'ar părea un—pleonasm! Cu toate acestea alt ceva este: cuvântul lui Szell este o manta destul de transparentă, prin care se zărește mișcările politice șoviniste.

Aplicarea legii de naționalități cu „chibzuială”, înseamnă neaplicarea ei, adică persistența în sistemul Bánffy-Tiszaian, în chestia de naționalități, căci e vorba de chibzuială în sensul „ideei”... Aplicarea ei cu „hotărîre”, înseamnă menținerea metodei de represiune a guvernului anterior față de naționalitățile și față cu ori-ce mișcări ale lor; cu un cuvânt, păstrarea în vigoare a ordinațiilor hironymian, etc., ordinațiilor contrare literii legii de naționalități. Eiar intrucat privește „prevederea”, „Budapesti Hirap” indică direcția în spre care se îndreptează silințele guvernului, și anume: Statificarea administrației, care se va face în viitoarea sesiune parlamentară, eiar aceleia îi va urma și revisuirea legii de naționalități, în sensul dorit de—Sécui.

Nerăvenirea actualului guvern asupra nedreptelor măsuri luate pentru oprimarea naționalităților și în special a Românilor, înfațișează actualul guvern nu tocmai în lumina dreptății și dreptului. Eiar atitudinea primului-ministru în chestia legii de naționalități, nu ne face să vedem pe reprezentantul unui regim al legii, ci mai mult pe un fost deakist, confundat în apele șoviniste.

Croații în contra Ungurilor.

Prin atitudinea lor politică agresivă și nechibzuită, Maghiarii pe zi ce trece tot mai mult înstrăinează de dinșii nu numai popoarele nedreptățite de ei în Ungaria proprie, dar și pe Croați, cari își au propria lor autonomie față cu statul ungar. Acest lucru nu mai e taină pentru nimeni; de câte ori Dieta Croației își deschide porțile pentru discuțiunea chestiilor interne, totdeauna se aud glasuri de desevirșită nemulțămire cu felul de cărmuire al guvernelor ungurești.

Jou, în 20 l. c. n., s'a adus în discuțiunea Dietei provinciale a Croației pactul economic al fevral corvoanei ungare cu Austria, cum și proiectul de lege despre impozitul asupra vînzării spir-

tuoselor. La desbaterea asupra acestui proiect a vorbit și șeful de secție în ministerul de justiție, Derencin, care a adresat Dietei croate și o interpelație, relativ la impozitul preliminar în proiect. În motivarea interpelației sale, Derencin ar fi spus între altele—după rapoartele foilor maghiare—și următoarele cuvinte:

„Așa se vede, că guvernul unguresc nu se mulțumește cu ceea, că a confiscat autonomia Croației dar el vrea acum să confişte și banii țării”.

Cuvintele șefului de secție Derencin au căzut ca o bombă între mamelucii guvernului, în numele cărora referentul comisiei financiare, Engelsdorfer, declară de josnică infamie acusa oratorului.

Se înțelege, că Derencin și soșii lui de principii încă n'au rămas datorii: au respins insulta cu cea mai mare energie și s'a produs în urmă o gălăgie enormă în ședință, așa, că președintele numai cu mare greutate a putut să restabilească liniștea.

Presa „patriotică” e groasă de cătrănită de noua manifestare a „dragostei” croate față de „patrioții” unguri. —Cine nu li-o crede? Vorba e însă, că numai prin asemenea lecții, deplin meritate, se mai pot alunga din capetele șoviniștilor—gărgăunii cu utopia „ideii”.

„Școala nefastă”.

II.

O altă chestiune, adusă în discuție de către acei Români, ale căror sentimente curate naționale le detestăm, se învîrte în jurul raportului dintre stat și funcționarul român. Este aceasta într'adevăr una dintre cele mai complicate și mai dureroase chestiuni, asupra căreia a insista nu se poate recomanda în de-ajuns.

Să începem luând de exemplu pe dl Șiegescu. D-sa este profesor la stat și în calitate sa crede, că „creșterea tinerimii fără deschilnire de religione și naționalitate în spirit moral și cu frica lui Dumnezeu e cea mai nobilă și cea mai frumoasă chemare”...

O credință aceasta, care ar face multă onoare unui misionar creștin din China, dar care din punct de vedere național este o erezie.

Ar trebui să știe umanitarul profesor din Budapesta, că educația oficială a statului maghiar este pusă pe base naționale, că învățământul din licee trebuie să fie național maghiar și că legile de instrucție publică iau un caracter tot mai șovinist. Ori ce profesor de stat astăzi, mai mult sau mai puțin, slujește acestei idei de șovinism progresiv, chiar dacă ar fi român de origine, căci legea școlară nu-l îngăduie să-și validiteze originea sa. Această lege îi dăruiește individualitatea specială, eiar dacă mai e și lipsit de individualitate, dacă mai e și caracter puțin resistent, profesorul nemaghiar se pierde cu totul și sau devine un instrument orb al ideii de stat maghiar, sau toată ființa lui se reduce la un fel de mașinărie, care

funcționează departe de tot ce agită inima neamului din care a eșit

Cert este, că toți profesorii români ajunși în serviciul statului, sunt izolați din corpul național. Sau cunoaște cineva vre-un profesor de aceasta, care să desvolte astăzi activitate binefăcătoare neamului său, fie culturală, fie națională-politică?

Cu mult mai rău apoi stăm cu ceilalți funcționari ai statului, de origine Români. Avem de aceștia pe o scară întinsă, dela demnitatea de jude la curie până la aceea de notar comunal, în judicatură și în administrație. Unii dintre ei mai poartă nume de Român, alții și-l'au schimnosit.

Nu poate fi nimic mai trist din punct de vedere național decât situația acestor slujbași ai statului. Condiția cea dintâi a existenței lor este înstrăinarea de către neamul lor, ruperea ori căror legături mai intime de viață națională cu poporul din care fac parte. Li se maghiarizează numele adeseori ca condiție pentru înaintare. Li se fac propunerii diverse pentru servicii bune aduse statului. Și astfel, pe unii dintre ei îi vezi târîndu-și o viață singulară și hibridă din punct de vedere național, pe alții însă, prostituindu-și caracterul și vînzându-și neamul, ridicându-se din treaptă în treaptă.

Toți aceștia națiunii noastre, progresului ei național și cultural și politicei noastre tradiționale, nu aduc nici un folos, ei sunt perduți pentru ea, unii perduți cu desăvîrșire, eiar alții numai legați de mîni și de picioare.

Evident deci, că în Ungaria funcționarul este adus în mod conștient și sistematic în conflict cu naționalitatea sa. Și aceasta-i anomalia pe care noi o combatem de-atîta timp, pe care am formulat-o ca gravamen în toate memorandele noastre și am discutat-o pe la toate conferențele naționale.

N'am zis noi, că nu voim să avem funcționari Români la stat, ci din potrivă, am pretins să ni-se acorde atâtea locuri câte ne revin în raport cu numărul populațiunii noastre; nu vre-o patru sute de funcționari cât avem astăzi ci vre-o patru mii, la cari avem dreptul prin tot ce reprezentăm în acest stat. Am mai pretins apoi, ca acestor funcționari să li-se dea voie să fie Români și să rămăie Români, să li-se lase numele, limba, credința și libertatea națională și ca ei să fie aleșii noștri, eiar nu recrutați de guvern, în mare parte din pătura cea mai din urmă din punct de vedere etic și național.

Nu ni-s'a acordat însă nimic până în ziua de astăzi. De aceea puținii funcționari români din serviciul statului nu sunt expresia voinței poporului nostru, nu ne reprezintă pe noi, căci au intrat în această slujbă ca particulari și nu-i putem considera decât de ceea-ce sunt, executorii voinței unui guvern și unor legi protivnice poporului român.

Cuvîntul acestor slujbași ai statului, în chestiune de naționalitate, nu

poate trage deci nimic în cumpănă. Ceea-ce spun ei prin ziarele maghiare sau eventual stând de vorbă cu oamenii guvernului, nu poate fi considerat ca o opinie competentă. Guvernul nu prin ajutorul funcționarilor săi va pute să rezolve o chestie atât de mare, ca aceea a naționalităților.

O constatăm aceasta nu pentru că am socoti de „nevrednic și păcătoși” pe toți funcționarii români, ci fiindcă aceasta este logica pozitivă a lucrurilor și pentru că nu putem îngădui, ca să se erigeze de factori politici și naționali aceia, cărora le lipsește această calitate din capul locului.

† Dr. George Vuia.

Graiul viu și sunetul clopotului, litera moartă și suspinele inimilor — până departe duc din Arad vestea zdrobitoare despre tragicul sfârșit al uneia din cele mai simpatice figuri ale societății noastre românești.

De ieri după amiază, covârșit de adâncă jale și zdrobit de durere, ne găsim în fața cadavrului rece, fără viață, al Drului George Vuia, care amic scump ni-a fost tuturor, căți l-am cunoscut, un valoros membru al societății noastre aradane și un fiu devotat al neamului nostru.

Bărbat robust și în floarea vieții încă, — regretatul decedat de un timp încoace era atacat de o grea boală de nervi, care mai ales în zilele din urmă devenise atât de pronunțată, că ea îl legase de pat. Numai sub impresia acestei neîndurate boale, care i-s-a părut incurabilă, Drul Vuia a putut să ia în mână arma ucigașă, trăgându-și un glonț de revolver în templu capului său luminat. Și moartea i-a venit imediat ieri (21 l. c. n.), la orele 2 după amiază, într-o odaie a locuinței sale din strada Șina.

Vestea groznică a catastrofei, ca fulgerul a străbătut în toate părțile societății aradane, producând cea mai adâncă depresie în toate inimile.

Prietenii și stimătorii săi numai decât au alergat la locul catastrofei și au luat dispozițiile necesare pentru așezarea în sicriu a osemintelor defunctului.

Din istoricul întâmplării și din biografia lui dăm aci următoarele amănunte:

Deși bolnav, că nu putea să părăsească odaia, decedatul a prânzit ieri împreună cu familia sa, dar imediat după prânz simțindu-se mai rău, s'a culcat. Scurt timp după asta — o detonătură a resunat din odaie și pe când soția cu membrii familiei au străbătut în odaie, — Drul Vuia adăca mort în pat. Dintre medicii din loc cel dintâiu a fost anunțat dl Dr. Demian, apoi Dr. Tisch și Dr. Öttvöy, împreună cu reprezentantul poliției, cari au constatat moartea repentină.

Decedatul Dr. Vuia s'a născut în Arad din părinți sârmani, măiestri. Era în vârstă de 50 și lăsa după sine în adâncă jale soția cu trei orfani.

Studiile universitare, din propria și-nță și propriile puteri, și le a făcut în Budapesta și prin anii șepteseeci și-a început practica medicală în Arad. În urma pregătirii sale solide și a bunelor calități, ce-l împodobiau, — Dr. Vuia în scurtă vreme a ajuns un bărbat cu mare vază, un membru valoros, stimat și iubit al societății. Ca medic practic dânsul a figurat mult timp și ca profesor de igienă la institutul teologic-pedagogic din loc, și în această calitate a scris și tipărit un apreciat manual de igienă.

De câțiva ani Dr. Vuia împreună cu familia petrecea peste vară la Băile-Herculane, ca medic de băi, unde se bucura de un nume foarte bun. În tot timpul practicii sale medicale Dr. Vuia a luat parte activă la toate afacerile bisericești, școlare și naționale, precum și economice ale poporului nostru din diecesă. E unul dintre fondatorii băncii „Victoria” și dela moartea adv. Dr. Lazar Petco, — dânsul a figurat și ca președinte al direcțiunii acestei institut, dezvoltând o activitate rodnică.

Ca unul dintre membrii culti ai societății noastre, decedatul a călătorit mult și prin țeri străine, s'a ocupat cu știința, în deosebi cu cea medicală, pentru care avea un mare talent scrutător. I-a plăcut însă mult să se ocupe și cu literatura, pe care a îmbogățit-o cu lucrări de valoare: cu câteva comedii, conferințe literare etc.

Dintre momentele mai însemnate ale vieții decedatului amintim unul mai recent: Când cu sinuciderea de curând a hotelierului Duffner, care a lăsat după sine soția cu 9 orfani, se găsea în societate mai

mare în cafeneaua acestuia și la vestea sinuciderii a zis:

„Nu-l pot înțelege pe Duffner, cum a putut să se sinucidă, ca tatăl de familie și încă lăsând în urma sa 9 orfani.” Tot aceste cuvinte le-a repetat și înaintea soției sale, fără a se gândi poate atunci, că abia după câteva zile, — și dânsul va avea același sfârșit tragic.

Înmărmuriți stăm în fața actului tragic și cu inima cernită de cel mai adânc doliu ne întrebăm: De ce, Doamne, un suflet atât de nobil, atât de scump nouă tuturor, a trebuit să se sfârșească cu o moarte atât de înfricoșată și de neașteptată?!

Dumnezeu, care în mâna sa atotputernică ne are soarta tuturor, — să-l odihnească în pace, și familiei atât de greu încercate să-i trimită consolările sale!

Din România.

Parlamentare. Dl D. A. Sturdza, șeful partidului liberal, a luat cuvântul în Senat asupra răspunsului la mesagi, caracterizând situația politică-economică și rolul guvernului prin următoarele:

În situația actuală, este de semnalat un lucru: guvern, țară și opoziție sunt îngrijate de criza ce bântuie și cu grijă așteaptă îndreptarea acestei stări de lucruri.

Oratorul reamintește cum partidul liberal s'a retras în primă-vara anului 1899 și de atunci, imediat, s'a iscat o luptă de prioritate în partidul conservator, care se continuă și care este și uua din marile îngrijiri ale tuturor. Partidul liberal va urma asupra acestui punct o atitudine de expectativă și d-sa își va spune cuvântul său, cu toată rezerva și deferența ce se datorește înaltei adunări.

În prezent criza financiară îngrijite pe toți. D sa face istoricul dezvoltării financiare a țării, expunând fazele prin cari a trecut Statul pentru a-și reface creditul și a și-l menține.

De-odată a izbucnit criza, de care suferă cu toții: dela țeran până la marele proprietar, dela neguțatorul cel mai mare până la cel mai mic, complicată cu neîncrederea străinătății, ceea-ce a avut de consecință o scădere simțitoare a creditului.

Ce e de făcut acum pentru îndreptarea acestei situații? Mintea cea mai simplistă dictează o singură înțelepciune: să cheltuiți mai puțin decât ai. În aceasta constă toată filosofia. Nu poate fi alt mijloc de îndreptare și cine crede altfel, să știe că are să se infunde din nou.

Oratorul arată că sporierea cheltuișilor n'a fost organică și justificată. Adeseori cheltuielile au fost condiționate de considerațiuni personale, ear nu de trebuințele Statului.

(Vil aprobări pe toate băncile. Aplaus).

Ca să illustreze această afirmație, oratorul arată că avem servicii nefolositoare și luxoase și ne lipsesc tocmai serviciile importante ca serviciul statistic. Cheltuielile nefolositoare pot fi suprimate, fără ca organizația Statului să sufere într-o ceva.

Oratorul zice că trebuie să avem curaj! să punem mâna pe foarfece și să tăiem în același sens a vorbit, astăzi tocmai un an, răposatul Menelas Gherman, care a investit că cu imposite nou nu se poate echilibra bugetul, că era imprumuturilor trebuie închisă și că singurul remediu sunt tot acele numele în cheltuieli.

Parcă s'a făcut dinadins cu totul contrariu de ce trebuia să se facă: în loc de economii s'a venit cu imposite. Nu sunt contra impoșitelor, zice d sa; sunt de părere că în împrejurări grele ca toții suntem datori să venim în ajutorul Statului, dar constatăm că aceste imposite apasă mai mult clasă sărace.

Țeranului, care se plânge contra acestei nedreptăți, i se dă o corecție, ear proprietarul care își ascunde venitul, este lerat.

În ședința dela 18 Decembrie, Senatul a votat răspunsul la mesagi, așa cum a fost el prezentat de comisie.

Adunare de învățători.

— Raport special. —

În 30 Noembrie st. v. s'a ținut la comuna Rădăuș, adunarea de toamnă a învățătorilor din despartământul B-sericilor aparținătoare reuniunii învățătorilor din școlile române gr. or. confessionale în diecesă Caransebeșului.

La orele 9 a. m. membrii despartământului se întrunesc în școala română din loc și asistă la prelegerea practică a învățătorului E. Novacovicu, care a preluat școlarii săi (4 despartăminte) din limba română și la special din cetirea română.

După dimiterea școlarii, dl Nicolae Mircea, în ștător în Sasca română, în calitate de președinte, prin o cuvântare în moasă și acomodată scopului întrunirii, declară ședința deschisă, și totodată împărășește adunării, că onoratul comitet al reuniunii centrale, l'a numit pe d-sa de mare constituitor pentru alegerea funcționarilor despartământului pe anul administrativ 1900/901 și că conform programului, la început prim are a se efectui alegerea funcționarilor pentru care scop suspendă ședința pe 15 minute.

Redeschizându se ședința, la propunerea membrului Dimitrie Dogariu învățător în Potoc, se aleg ca funcționari ai despartământului pe anul administrativ 1900/901 de președinte: Nicolae Mircea; notar: Mateiu Milencovicu; casier George Vasile; bibliotecar: Dimitrie Petrovicu.

Fiind ast-fel constituit biroul, se procedează de către președinte la ordinea zilei: Către asupra prelegerii învățătorului E. Novacovicu, care prelegere pe lângă unele observații tocmai esențiale, în considerare că această este prima prelegere a prelegătorului

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

4. Voltatruianul din Siberia.

Trecuse ca la vr'o lună dela întâlnirea mea cu „ucigașul”. Regulasem toate daraverile și mă întorceam la reședința guvernamentului N. cu poșta și pe la amiază ajunsesem la stația poștală N.

Prietenul meu bătrân și gras stătea în ușă și și fumă țigara.

— Voiți poate cal! — întrebă el înainte încă de a ne da bună ziua.

— Da.

— N'am!

— Vorbă să fie, Vasile Ivanovic? Văd doar..

Intr'adevăr, lângă grajdul stătea o troică înhamată.

Vasile Ivanovic rise.

— Nu, zău! n'am cal — zise el îndată cu tonul cel mai serios. — Poate nu veți mai fi fiind atât de grăbit acuma. Vă rog, așteptați!

— Dar de ce, mă rog? Așteptați cum-va pe guvernator?

— Pe guvernator? — rise Vasile Ivanovic. — Nu, numai pe un consilier al curții; față cu asta vreau să mă arăt in-

datoritor. — Nu vă supărați, ași voi să fiu așa și față cu D-voastră dar văd că nu sunteți grăbit, pe când celalalt are nevoie de cal în interesul umanității, al dreptății, ba ași putea zice, în interesul mântuirii oamenilor.

— Dar ce are a face aici dreptatea — ce s'a întâmplat?

— Așteptați puțin, v'o spun eu. Dar de ce stăm afară? Poftiți, mă rog în bordeiul meu sărac.

Il urma în „bodeiul său sărac”, unde ne aștepta la masa cu ceaiu nevasta lui, o femeie corpolentă, dar nespuse de bună.

— M'ați întrebat adineori de dreptate, nu-i așa? — Incepu Vasile Ivanovic. — Ați auzit vr'odată de Proskurov?

— Dar de unde să-l cunoașteți D-v. e tot un nătărău ca bărbatul meu; ba scrie chiar la gazete — se amestecă Matrena Ivanovna în vorbă.

— Ba nu, tu ești nedreaptă de tot! — zise Vasile Ivanovic cu aprindere. — Proskurov, draga mea, e un om foarte deștept și foarte iubit de superiorii săi. Tu ar trebui să mulțamești încă lui Dumnezeu că bărbatul tău are o astfel de cunoștință. Dar ce crezi tu că-i Proskurov? Oare un derbedeu ar fi numit judecător de instrucție pentru casul cu deosebire însemnat?

— Despre ce vorbiți adevă? — întrebă eu. — Dar ce fel de judecători de instrucție sunt aceștia și încă pentru casul cu deosebire însemnat?

— Tocmai ce ziceam și eu — se amestecă îndată Matrena Ivanovna. — Tu vorbești ca un verzi pe pereți, asta e vădit. Dar ce, așa de proastă mă crezi, în cât să nu știu cum arată niște slujbași înalți?

— Vedeți, iacă mi-ați făcut nevasta să aibă idei false! — la vorbele acestea Vasile Ivanovic clătină din cap în semn de mustrare. — Nu e vorba, asemenea slujbă nu se află, dar când un om își îndeplinește slujba într'un chip deosebit, apoi asta, după părerea mea, e mai bine încă...

— Nu pot să vă pricep — zisei eu.

— Vedeți, D-voastre chiar D-voastre nu puteți pricepe și mai zapăciți și pe o femeie! Ei, dar D-voastre știți, că aici s'a alcătuit o societate, pe acțiuni — ca să zic așa — al cărei teatru de operațiuni sunt drumurile și pădurile întanecoase. N'ați auzit într'adevăr nimic despre asta?

— Ba da, negreșit!

— Ei, poftim! Membrii acestei societăți aparțin tuturor claselor societății. Treaba se face în mare: o mână spală pe cealaltă și se bucură chiar de oare care publicitate — cel puțin societatea, ba unii

membri sunt chiar cunoscuți personal de toată lumea. Zic de toată lumea — firește afară de excelența sa. Iacă de odată, după o faptă cu deosebire însemnată a acestei societăți, i-a venit excelenței sale gândul să o stricească. Asemenea gânduri năprănice au fost de mai multe ori! se atârpeau atunci între dânsi căți-va membri ai societății și de obicei, cu asta se sfârșea treaba. De astă-dată însă a fost alt ceva. Situația rea se născuse prea mult și de aceea a numit pe un slujbaș pentru casul cu deosebire însemnat, pe domnul Proskurov judecător de instrucție cu puteri întinse atât pentru afaceri care s'au petrecut în înainte, cât și pentru de aceea, cari în mai întâmpla în viitor, în cazul când în bănuie că este între ele și altele din trecut vr'o legătură oare-care.

— Dar ce-i de mirat în treaba asta?

— De, așa i, drept vorbind, nimic. De astă-dacă înse alegerea a căzut asupra unui om drept, energic, asta e minunea. De trei luni deja el tot stricește. De aceea e o turburare fără margini — vr'o zece cal are crăpat până acuma de goană.

După: Vladimir Korolenko.

(Va urma).

5817 1900.
tkvi sz.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Ispravnic Sever végrehajthatónak Klepe Gyorgye végrehajtást szenvedő elleni 1200 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén levő Kurtics községben fekvő a kurticsi 1507 sz. tkvben A. I. 1—4 sorsz. 821/a 991/a 1073/a és 1272/a hrsz. alatt foglalt külsőségből álló ingatlanból Klepe Gyorgyét illető fele része az árverést 976 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi január hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Kurtics községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1900. évi szeptember hó 26. napján.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

535 1—1

Ribiczey, törvényszéki bírő.

7957 szám.

1900 tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pankotai népbank, továbbá a Victoria takarékos és hitelintézet Kaufmann Ignátz pankotai és Ispravnic Sever aradi lakos végrehajthatónak Brank Flóra sz.-csigeréli lakos végrehajtást szenvedő elleni 114 ft tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a viszarverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenői kir. járásbírószág területén fekvő és a Sz.-Csigerél községi 185 számú tkvben A. I. 370—371 és 1774 számú ingatlan 209 frtban megállapított kikiáltási árban az 1901. évi január hó 8-ik napján délelőtti 12 órakor Sz.-Csigerél községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, úgy mint:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverendő ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

2.) Árverelni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 20 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én kelt 3333. sz. igazságügyi miniszter. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárat három egyenő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsáiban az 1881. december hó 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírői letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tkvi hatóságánál és Sz.-Csigerél, Gyarmata és Sikula községek előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenői kir. bíróság tkvi hatósága, 1900. évi nov. hó 13-án.

535 1—1

Bittó, kir. járásbíró.

Szabó Albert

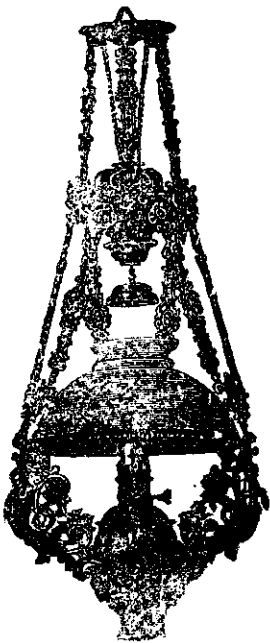
prăvălie de sticlărie, lampe, serviciuri de porțelan și de bucatărie.

Strada Atzél-Péter Nr. 1.

ARAD.

vis-à-vis cu intrarea principală în teatru.

ARAD.



Lampe atornate și cu picior,
fitiluri electrice și pentru gaz.

Obiecte și tacâmuri de al-
paca și de alpaca-argint.

Vase de tinichea
pentru fert, smâltuite.

Obiecte de lăuc și decorații de pereți
de majolica.

Efecte de sticlă și de porțelan.

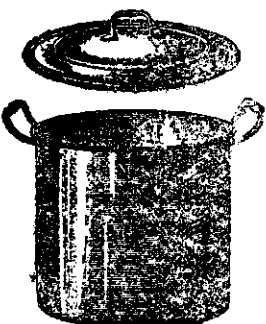
Mare asortiment de
oglinzi de toaletă,
de aplicat pe pereți sau pe masă.



Singurul reprezent. al fabricii de electricitate Ganz și Comp.

Serviciuri de cafea, Moca, și pentru ceai, dela 3 fl. 60 cr. în sus. — Serviciuri de masă de cel mai fin porțelan de Karlsbad și din fayence, dela 10 fl. în sus. — Efecte de casă și de bucatărie. — Rame pentru oglinzi și tablouri, în mai mult de 150 modele.

Lucrări de sticlărie se primesc în prețuri modeste.



Instalări pentru mirese,

dela cele mai simple până la cele mai pompoase

519 — 7

Comande din provincie
se execută punctual.

Cataloage ilustrate se
trimit la cerere
gratuit și francate.



TEE

rusăscă veritabilă dela frații

POPOFF K. & C. din Moscva.

Furnisori de curților regale:

Greciei, Svediei, și Norvegiei, Belgiei și României.
Singurul deposit principal în Arad și provincie la
drogăria

VOJTEK și WEISS
în ARAD.

Calități excelente în

B u m u r i

cu sticla și măsurat, deasemeni se află săpunuri,
pravuri pentru dame, apă pentru dinți, perii pentru
dinți, apă pentru păr și diferite miresme pentru odăi,
cu cele mai moderate prețuri.

521 9—10